

SLOVENSKI NAROD.

Na vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem doma za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od petorastopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na naročbo, stare gospode naročbo, katerim je potekla concem me-naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in obé vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Na Ljubljansko naročnike brez pošiljanja na dom:

Na leto . . . K 22.— | Cetrt leta . . . K 5-50
Na leto . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Na Ljubljano na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Na leto . . . K 25.— | Cetrt leta . . . K 6-50
Na leto . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom nakratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

3. List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Naš boj.

Z dežele, 30. aprila.

»Slovenec« pretaka že celo vrsto let in dni svoje velikansko domobojne po svojem papirju in psuje napredno stranko kot izdajalsko. Počez tega vedno vleče na dan zvezo Nemci. Če bi vse to pisali in mahnali ljudje, o katerih imamo prepričanje, da so že od nekdaj odločni radikalni narodjaki, potem bi pač verjeli, da jim gre vse to iz srca in z dobrim in pravim namenom. Toda to živkanje in mijavkanje klerikalcev gre pri vseh razsodnih Slovenceh v tisto ceno, kakor pokvarjen sir kakšne katoliške mlekarne. To pa zato, ker ves ta krik ženo tisti ljudje, kateri so samo zato Slovenci, da se na političnem površju drže in vodijo nezgodno klerikalno strankino maso. Če pogledamo nekatere izmed teh kapacitet, nas takoj mine vera, da bi bili oni boljšini narodnjaki od nas. Glava stranke, kakšna je ta v narodnosti? V dijaških letih ni bil pozneje nemškutar in nemški burš. Potem laviranje ali naj prestopi na to ali oni stranki. Nemška soproga

in vzgoja otrok v neslovenskem duhu. Na Dunaju koketiranje z nemškimi klerikalci in obešanje za suknjo dr. Luegerju, ki ne da dunajskim Slovanom niti najnavadnejših pravic, t. j. slovenskih šol. Proglas Celja za »fremdes Gebiet«. To so glavne lastnosti vidnega poglavarja klerikalne stranke, ki napredni stranki očita narodno izdajstvo. Kdo naj potem kaj da na to, če zakajen lonec očita kotlu, da je črn?! In glavne uteži na tehtnici veljavnosti klerikalne stranke! Kdo so to? Ljudje, rojeni Slovenci, govoreči slovenski, a misleči latinski, ki bi za latinizem dali vse narodne pravice, ki jih imamo. To so tisti ljudje, ki zagovarjajo izgon slovenskega bogoslužja iz katoliške cerkve, to so tisti prijatelji, ki proglašajo za svetnika tistega, ki je izrekel, da je narodnost paganstvo. Zopet so to tisti ljudje, ki pulijo slovensko ljudstvo kakor jastrebov goloba, da mu izpulijo in izžmo zadnje vinarje za namene, ki slovenski narodnosti prav nič ne koristijo. Taki ljudje, taki narodnjaki naj komu očitajo izdajstvo? Po vrhu pa še izdajstvo, ki se de facto ni zgodilo niti od strankinega vodstva, niti od stranke kot take ne v Trzinu in ne v Jesenicah.

Obmejni Slovenci, ki gledajo ta naš boj v središču, gotovo niso veselili tega, toda dejstvo je, da nam ta boj klerikalci vsiljujejo in je napredna stranka takorekoč v neprestanem silobranu. Na Kranjskem ni nikjer vera v nevarnost, če jo kateri katoliški duhovnik sam ne spravlja v tak položaj. Na Kranjskem ni sedaj nikjer oderuštva in zatiranja ljudstva, kakor kriči »Slovenec« in drugo klerikalno časopisje. Narodnost slovenska pa je marsikje v nevarnosti in napredni Slovenci bi povsod po svojih močeh delali, da nevarnost mine, toda povsod vtakne klerikalna stranka svoj verski fanatizem vmes, da je marsikje primorana v ofenzivi ostati

napredna stranka, kateri ni naprednost in svobodomiselnost samo privesek in nepotreben balast. Z vero in gospodarskim položajem uganjajo klerikalci največji humbug, ki je naravnost provokacija vsakemu mislečemu človeku. Menda v nobeni deželi ni toliko verskega hinavstva, kakor na Kranjskem, nasprotno je ljudstvo vse premalo izobraženo, ker klerikalizem zabranjuje vsako pravo izobrazbo s svojimi mističnimi nauki in habjeverstvom, pravo narodno izobrazbo pa pobija kakor steklega psa. Kar napredna stranka koristnega ustanovi, presojajo vse z verskega stališča, narodnost jim ni mar. Vse slovensko slovstvo, ki ne gre skozi roke »Slovenčevih« urednikov, vse je za nič. Vsa napredna društva, ki delajo za probojo in izobrazbo naroda, vsa so za nič, celo tista, ki so jih kdaj sami ustanovili, pa so jim morda bili vajeti vzeti iz rok. Vsi uradniki, vsi odvetniki, vsi delavci in obrtniki, kateri niso pod komando Šusteršiča, vse je za nič, dasiravno so najboljši narodni delavci. Učitelji, ti naši neutrudni širitelji izobrazbe, ti so preganjani kakor največji hudodelci, ker se ne strinjajo z rimskim klerikalizmom in ker hočejo vzgojiti ljudstvo slovensko, da bode moglo tekmovali z drugimi narodi. V zadnjem času so res začeli ustanavljati izobraževalna društva, v katerih pa se goji samo tercijalstvo in največja borniranost. V takih družtvih, katerim so analfabeti za predsednike, se čitajo samo knjige nabožne vsebine, ker vsa druga slovenska in svetovna literatura je nevarna za pogubo dušam! Opomneno še bode, da se v zadnjih letih uspešno upeljuje po najmanjših župnijah na Kranjskem latinsko petje in Marijine družbe, v katerih so najpriprostejši ljudje, molijo pri svojih pobožnostih tudi v latinščini. Na gospodarskem polju hočejo klerikalci uničiti vse samostojne trgovce in napraviti iz slovenskega veletrgovstva navaden proletařijat, ki bode pomogel nemškemu

trgovstvu do večje veljave. Slovenske posojilnice, katere so obstale dosedaj in zadoščale vsem domačim denarnim potrebam ljudstva, te je začel klerikalizem izpodrivati z dvomljivimi posojilnicami. Te posojilnice ne morejo vsled svojega nezadostnega dobička podpirati nobene narodne ali dobrodelne podjetja, med tem, ko so večje posojilnice dajale in še dajo v take namene. Duhovščina posebno agitira, naj ljudstvo ne nosi denarja v napredne slovenske hranilnice, pušča pa nositi in sama nosi v nemško hranilnico. Našteli bi lahko še celo vrsto dejstev tega žalostnega našega kranjskega slovenskega življenja, ki jasno kaže, da klerikalizem na Slovenskem ne dela haska, pač pa nepreračunljivo škodo. Mi naprednjaki pa naj gledamo to mirno in točimo domovinske solze?! Morda celo prinašajmo polena k grmadi, katero pripravlja klerikalizem vsemu Slovenstvu?! Pač ne! Dolžnost naša je, da ga pobijamo z vsemi sredstvi. Le tedaj, če bi ne bilo nevarnosti več od te strani, le tedaj je zagotovljena naši slovenski domovini lepša prihodnost. Mi sedanjji bojovníki morda še ne bodedo uživali sadu tega boja, toda pripravljajmo našim naslednikom lepšo prihodnost!

Puščavnik.

Hrvatska opozicija banu.

Z ozirom na razburjeni položaj na Hrvaškem so se zbrali vsi opozicijski hrvaški poslanci ter sklenili enoglasno protest ter ga predložili banu. Utemeljevanje so oblasti zaplenile, ravnotako protest sam, ki bi bil imel iziti kot priloga »Hrvatskemu pravu«. Le prvi del izjave posl. dr. Franka je našel milost, ki se glasi: »Veliki impulsi duha časa silijo hrvaški narod k izjavi«.

Vsaki narod ima dve veliki ognjišči svoje kulture: notranje in zunanje. Notranje obsega razvitek narodnih sil v samozavestni narodni

značaj; zunanje ognjišče ima namen da goji dobre odnose z drugimi narodnostmi. Obe pa se medsebojno spopolnjeta, zajamčujeta narodni značaj ter vspevata tem boljše, čim bolj so njune razmere previdne proti zunaj.

Hrvatski narod ni te meje nikoli prekoračil in je tudi ne bo prekoračil. Njegov jezik obsega veliko področje Balkana. To je njegov kulturni poklic.

V tisočletnih sosednjih odnosajih živi Hrvatska napram Ogrski in drugim narodom okoli nje, a ni nikoli kazala agresivnega značaja, bila pa vedno pripravljena na odločno obrambo svojega obstanka in na izpolnitev svojih državnih nalog. Nasprotno pa je bila Hrvatska prepogosta za predmet napadov drugih, ki so, prelomivši prevzete svoje dogovorne obveznosti, hrvatske zemlje nenaravno delili, njene sile brezobzirno slabili, a njena prava vedno bolj krčili.

To se godi sedaj z agresivno šovinistično ogrsko politiko proti Hrvatski. Hrvatski narod voljno spoštuje nedotakljivost in svobodo Ogrske, ali on tudi zase zahteva nedotakljivost in svobodo Hrvatske.

Spoštovanje za spoštovanje, prijateljstvo za prijateljstvo, čine za čine!

Ogrska nima nikakega povoda, da premika ta naravn, pametni in edino politični temelj. Hrvatska se ni nikoli podvrgla Ogrski: »nulla vis, nulla captivitas nos Hungarias addixit«.

Ogrski kralji so se zavezali z venčano obveznico osebno priti na hrvaški sabor, da bodo tam kronani in da rešujejo državne posle: quum ad vos coronandos aut vobiscum regni negotia tracturus venero«. Danes je drugače. Danes odločuje Ogrska s svojim zakonodajstvom in s svojo vlado v najvažnejših panogah narodnega gospodarstva in državnega življenja Hrvatske.

Toliko zgodovinske resnice je pustil državni pravnik, vsi ostali dokazi pa so bili zaplenjeni.

LISTEK.

Po dvajsetih letih.

Spomini s potovanja križem domovine.

II.

Kaj me je gnalo v svet.

(Konec)

Nestrpljiv in koprneč po »sijajnih uspehih« bodočega svojega kolubovanja: odkrivanja novih, neznanih delov sveta, nisem mogel dočakati službenega poziva k mornarici, temveč sem pohitel kar tri mesece pred določenim časom, začel kom meseca julija v Pulj, v glavno pristanišče avstrijskega mornarstva.

Ondu so me, prostovoljnega zglašenca, sprejeli kaj negostoljubno, pošiljali me od stotnije do stotnije ter me naposled prideliili tehničnemu koru: pomorskemu topničarstvu, torej ne pristnim mornarjem, temveč takojmenovanim »smodniškim židom«.

Najpoprej so mi postrigli vidni znak mojega svobodoljubja: »umetniške kodre«, ki so že medpotoma vzbujali nejevoljo raznih komisnih trinogov.

Potem so me preoblekli in me ukrcali, pa ne na kakšno okrog svetá namenjeno fregato, nego na — ob-skuren »šolski hulk«.

Tu so me potem uvedli v prvotne misterije bojnega vežbanja: učili so »puško držati«, stopati po številkah: »1—2!«, potem korakati v skupnem krdelu po godbenem taktu. Ko sem si prisvojil še spretnost v vojaškem pozdravljanju, takrat šele, po dolgih, mukepolnih štirih tednih smel sem stopit z broda na kopno.

In zdaj sem prišel v višje razrede mornarskih študij! Takoj drugi dan po prvem vzletu »na kraj«, pometal so nas kar po vrsti v morje, češ, da se naučimo plavati! No, jaz, ki sem se že od mladih nog bal kakor kokoš ali pa Lah vsakršne mokrote, — tu sem se je napil tiste slane morske vode, da sem klical na pomoč ne samo onega svetnika z ribo v roki, temveč vseh štirinajstero svetih pomočnikov! Da mi ni vrgel star brodnik tistega rešilnega obroča, šel bi bil za prorokom Jonasom morskim somom v žrelo!

S časom pa sem se ipak privadil morskemu ukusu in smradu

ter se do dobrega sprijaznil z duhovi Neptunovega kraljestva!

In prišel je dan rešitve! To je bilo streljanje s topovi na gibljivo, na morju plavajočo tarčo in to na 24 kabel, t. j. 2400 sežnjev daljave.

In glejte! Navzlic svoji neokretnosti v bojniški umetnosti in dalinosti bil poseben pobožen v mlikovanju tega modernega bojnega božanstva, ki mu pravijo: top — pogodil sem s prvim strelom črno sredopičje omenjene tarče ter s tem postal »zrel« za vsprejem v visoko šolo mornarskega topništva!

No, tu sem prišel iz dežja pod kap! Praktična vojaška služba: vežbanje v korakanju in streljanju je ondu res prenehala; toda pričela se je prava pravcata turtura s sivobojnimi teoretičnimi študijami: »vojnih člankov«, službenega poslovnika in kar je več tistih skrivnih razodetij vojaških!

Naši »profesorji«, z vseh vetrov svetá skup nanošeni vojaki, bili so sicer, kakor običajno, zgolj tesnosrčni pedantje, pa v obče dobrodušni ljudje! Ali — poveljnik, oziroma ravnatelj naše tehnične korne šole

bil je uzor šolskega despota! Bil je sicer dober srčen človek, rodom Dunajčan, ki nam je med poučevanjem pripovedoval vsakovrstne anekdote, da smo se smejali kar unisono! Imel pa je grozovito mržnjo zoper vsakoršnje količjak samovoljnije gibanje in v tem svojem sovraštvu do svobode diktiral nam je za vsako malenkost »kasarnarest« po štirinajst dni, po tri tedne, po jeden, po dva, da, in po tri mesece! Zdad pa pomislite! Polna šola zdravih, čilih in življenjažejnih mladeničev, malone vsi v dolgotrajen zapor obsojeni — to vam je vrela in šumela po vsem zavodu, kakor v kakšnem čebelnjaku! In čujte! Neko poletno noč pobegnilo nas je dvanajstotica po zvezanih rjuhah skoz okno prvega nadstropja v temno noč!

Drugo jutro, ko so nas polovili po raznih mestnih škrovdčih, tiral nas je besni naš tiran na raport predkornega poveljnika. Ta je bil bojda svoje dni — »kotlarski pomočnik«, pa je v takratnih vojaških razmerah s svojo marljivostjo in porabnostjo prilezel do — polkovnika. Bil je kaj vljuden, dober srčen mož, ki

se je pred nekimi leti kot penzijo nist v Gorici ustrelil.

Na njegovo očetovsko dobrohotno vprašanje: »Fantje! Zakaj pa ste ušli?«, povedali smo mu v pričo našega ravnatelja uzrok našega pobega.

»Kaj! Tri mesece — zapora! Gospod ravnatelj, to je preveč! Lassen Sie die Kerle 24 Stunden »kurzschliessen«, potem pa naj gredo, kamor jim je drago, če ne vam zblaznijo vsi! Abtreten!«

In bili smo svobodni! »Stari« nas je sicer grdo gledal, pa si pomagal s prirojenim sarkazmom:

»Ihr Lumpen! Die Nase steck ich ein! Und jetzt packt euch zum Teufel!«

Pa pod pepelom je v njegovem srcu ipak tiela iskra osvetljivosti, kajti pikal in zbadał nas je s svojim satiričnim jezikom pri vsaki priliki. In mi, vedoč, da imamo polkovnika na svoji strani, mu tudi nismo ostali dolžni primerne odziva.

Danes n. pr. so šli trije na raport prosit za — ukrcanje na to ali ono bojno ladijo.

»Kaj? Ukrcani bi bili radi? No,

Grozodejstvo v Mace-doniji.

Že dalje časa so prihajale iz Solunja obupne vesti. Gotovega se ni moglo zvedeti, ker je turška cenzura zelo stroga. Bilo pa je znano, da si kristjanski trgovci in obrtniki ne upajo na ulico brez oboroženega spremstva. Celotno otroke so morali oboroženo spremljati v šolo. Dne 29. m. m. pa je počilo. Sicer so poročila tudi o tem prav lakonična vsled stroge cenzure, a toliko je gotovo, da je bil predvčerajšnji dan strašen dan v Solunju. Ob istem času, zvečer ob 8. uri so se izvršile dinamične razstrelbe na več kot 50 krajih v mestu. Otomanska banka je zletela v zrak. Mnogo je mrtvih in ranjenih. V mestu vlada grozen strah. Vali je baje odredil vse potrebno za varstvo tujcev, a kdo še danes kaj da na turške odredbe! Ednaka usoda kot v Solunju čaka tudi kristjane v Ipeku. Poslali so deputacijo k avstrijskemu in ruskemu konzulu v Prizred ter prosili nujne pomoči. Konzula sta tudi posredovala pri odločitvi valiju. Kaj čaka kristjane v Ipeku, povedali so Arnavti na svojem shodu dne 20. m. m. Prišli so na shod do vratu oboroženi, sredi trga so se zbirali, silovito rožljali s sabljami in handžari ter kričali, da pomorje vse kristjane. Sultanova odposlanca sta zaman posredovala. Brzjavili so naravnost sultanu ter zahtevali odgovor. Sultan je tudi takoj odbrzil javil: »Hočem, da ni to vašo zadnjo sklep (odklopite reform). Ako sprejmete, kar vam predpisujem, bo za vas in zame koristno, ako pa odklonite, potem prenašajte brez mrmljanja, kar vam bo poslal Alah.« Sultanova brzjavka je Arnavte grozno raztogotila. Vendar sta sultanova odposlanca šla še enkrat med nje ter jih rotila: »Slušajte sultana in naju, ki sva vaša rojaka. Dovolite, da bodeta vsaj dva Srba imenovana za orožnika, da nam bodo poslaniki »gjaurov« dali mir.« Samo dva Srba potrebujemo, in če z nekaj časa julahko ubijete, ako hočete, samo sedaj se naj zgodi, kar sultan želi.« Toda Arnavti so kričaje in grozeč odšli.

Politične vesti.

— »Rectus« — afera. Nujni predlog posl. dr. Stranskega v zadevi nadškofa dr. Kohna pride na razpravo šele prihodnji teden. Zadevo se pečejo politični in cerkveni krogi. Nad nadškofom izreče baje papež judikatur na ta način, da ga pokliče v Rim ter mu odmeri drug delokrog. Ako pa ostane na svojem mestu, doda se mu koadjutor.

— Zaradi nemirov na Hrvaškem bo posl. Biankini interpeliral v državnem zboru v dveh interpelacijah. V prvi bo vprašal ministr-

jaz Vas bom dal ukroci na — luno!« »Kehrt Euch!« je zaklical ter nam obrnil hrbet.

Drugi dan sta šla dva prosit za — premeščanje k 5. huzarskemu polku.

»Sonst nichts? Nu, wartet nur: ich werde Euch alle transferieren lassen zu den Jesus-Maria- und Josefs Hussaren! 24 Stunden in die Spangen!«

In zares nas je dal zvezati s tistimi železnimi »rožnimi venci«.

Tako je to šlo naprej skozi vso zimo tja do spomladi!

Sredi meseca maja l. 1866 pa je počil glas, da nam je Italija napovedala vojsko.

Z glasnim vriskom smo pometali svoje knjige, zemljevide, globuse, kvadrante in busole v šolsko skladišče ter kakor vrabci iz prosa se razleteli na različne — bojne ladije!

Svetovnoznano, za bojno morarico odločeno — bitko pri Visu, ki se je vršila dne 20. julija 1866. l. od 10. ure zjutraj do 4. ure popoldne, sem ovekovečil l. 1875. v Pajkovi »Zori« pod naslovom »Iz zapiskov slovenskega umet-

skega predsednika dr. Körberja, ali hoče stopiti v dogovor z ministrom Goluchowskim, da bo ta posredoval, da se napravi konec nemirov na Hrvaškem, ker le na ta način zamore Avstrija na Balkanu nastopiti sigurno in odločno. Druga interpelacija se glasi na bramborskega ministra zaradi porabe vojakov proti demonstrantom v Zagrebu in v drugih mestih. Demonstracije niso naperjene niti proti državi, niti proti upravi, zato je nezakonito, podpirati policijo z vojaštvom.

— Iz odsekov državnega zbora. Carinski odsek je razpravljal o »živilih«. Govorili so poslanca Fiedler, Kaftan in finančni minister vitez Böhmer-Bawerk. — Nagodbni odsek je dognal član III. Ko se reši član IV. se odgodi do srede. — V tiskovni odsek so prišli zopet žurnalisti — poslanci Ryba, Pachar in Dobernig ter podali izjavo, da ostanejo pri nadaljnjih razpravah, ker je še rešiti mnogo važnih paragrafov. Potem je odsek razpravljal o tiskovnih zadevah glede porotnih sodišč.

— Vojaški kazenski zakon je sedaj popolnoma izgotovljen. Sodišča prve inštanice bodo pri brigadah; za častnike je najnižja inštanca divizijsko sodišče, drugo korno sodišče, katerih bo 16. Najvišja inštanca je najvišji vojaški sodni dvor.

— Bolgarski knez na begu? Srbski viri poročajo, da bolgarski knez Ferdinand ni prostovoljno zapustil svoje prestolnice, temuč je bil obveščen, da ga čaka enaka usoda, kakor je zadela kneza Battenberga. Načrt so izdelali bolgarski častniki macedonskega pokolenja.

— Položaj na Ogrskem. V vladnih krogih prevladuje upanje, da se odloči negotovi politični položaj, ko pride dne 6. t. m. cesar v Budimpešto.

— Nemški državni zbor se je včeraj zaključil, ko je sprejel še poprej zakon o bolniškem zavarovanju.

Dopisi.

Iz Dolenje vasi. Dasi je dolenjevaški konsum pasiven in da si je več članov istega v sodnijski preiskavi radi tatvine in goljufije, konsum še vedno posluje. Merodajne faktorje vprašamo, kako se sploh misli nadaljno zasledovanje radi krivcev in je li novo izvoljeni odbor zmogel, zavoženo stvar rešiti ali jo pa še bolj upropasti? Da kmet ne trpi nadaljne škode, naj se naredi konec vsem lumparijam, kateri je kaplan Žužek oče. — V nedeljo večer so pobožni čestilci nedeljskega počitka zelo predrzno vlomili siloma v konsum, odstranivši železno mrežo iz okna ter odnesli nekaj denarja in več različnega blaga iz konsuma. Gospod župnik! Kako lepo gre Vaše delo v cvetje! V osebni ka-

plana Žužka imeli ste dobrega pomagala, misijoni blagodejno vplivajo na Šusteršičevo ljudstvo!! Tega sta pa vse Žužkov »liberalizem« in Vaša nikdar sita bisaga kriva. Nekateri ljudje si gotovo mislijo, če duhovnik vara, zakaj nebi i mi. Lansko leto so imeli Dolenjevaščani zelo slabo letino. Pridelali so malo, da skoro nič, ker jim je voda napravila zelo veliko škodo, tako da je vlada priskočila bolj prizadetim s podporo na pomoč. Kaj pa naš vrli, nikdar siti župnik? On je vzlic vsemu temu, da je »ljudstvo« revno, ker ni ničesar pridelalo, pobiral tisti »priboljšek«, do katerega nima nikake pravice, ker plačujemo gospodu kaplanu popolno budo. Mislim, da vas bode tudi »hudič« je... »a, kakor ste rekli o tisti osebi, s katero ste bili zapleteni radi testamenta in ker ste pogoreli, ste se tako izrazili. Sram, sram vas bodi! Prvo je goljufija, ker jemljete »ljudstvu« gotovino iz kasic — (katera Vam je dokaj bolj pri srcu kakor našega kmeta duša, ker je le kmečka in take kmečke duše, kakršne bi Vi radi v nebesa pošiljali, pač naš Bog gotovo noče) — drugo je pa prava farovška lumparija.

Kmet, ki leze iz Vaše oblasti.

Iz savinske doline. (Klerikalna hvaležnost.) Lansko leto je bojde na Polzeli umrla vdova in mati neomadeževanega pridnega trgovca, ki je pristaš napredne narodne stranke ter bere »Narod«. Župnik mu je za pogreb 40 K računil, katere je mož pošteno in brez ugovora plačal in katere je župnik smehljuje hlastno vtaknil v svoj nenasieljen žep. 40 K za pogreb vboje vdove računati, je v nebo vpiljoš greh. Trgovec si je morda mislil, da ni dobro s popi črešnje jesti, ker imajo grdo navado, da mečejo koščice dobrotniku v lice. Evo dokaza: Omenjeni trgovec, oče mnogo malih otrok, hoče svojo očetovsko dolžnost storiti in za svojo obitelj lastni dom postaviti ter jih za starost s prostim stanovanjem preskrbeti. Dobremu župniku seveda te skrbi ni treba. V to svrhu si kupi mož njivo, katere je 282½ m od cerkve in 162½ m od farnega pokopališča in pokopališke kapelice oddaljena. Motenje verskih vaj je torej nemogoče. Prostor za hišo se odloči, občinska komisija pride na mesto, in takoj se pridruži župnik, kateri je nasmehljuje se 40 kron tako hlastno vzel, kateri pri občini nima niti besedice govoriti, ker je 2. marca pri občinskih volitvah v vseh treh razredih tako sijajno pogorel, da ni nikjer niti enega glasu vjel. Župnik se začne proti stavbi vpirati, jo pobijati, češ, da trgovina ob praznikih in nedeljah božjo službo moti, da ona pokopališče onečasti, da kapelico zakriva in več drugih bedarij. Komisija mu je šla na limanice ter prepovedala trgovcu na lastni zemlji hišo zidati. Takšna je klerikalna hvaležnost! Neki zajec je bil celo tako plah in strahopeten

Tam sem se pa kmalu prepričal o neresničnosti Vodnikovih besed:

»Ne zvenka, ne cvenka,
Pa bati se nič;
Živi se brez plénka
O petju, ko tič!«

Poisskati sem si moral zopet — krušne jasli in to, v sili, — pri ljudem narodnem sovražniku našem: mariborskem magistratu, kateri je sicer kaj izdatno izkoriščal moje zmoglosti, zlasti v raznovrstnih jezikih, pa mi je dajal o vsaki priliki čutiti ost svoje mržnje do moje narodnosti.

Iz tiste uprav egiptovske sužnosti me je privedel na pot individualne samodolobne dne 15. januarja 1878 moj sedanji ravnatelj in neumorno delujoči župan ljubljanski.

Pod spretnim njegovim vodstvom skoz raznovrstne pisarniške izkušnje razvil se je v meni čut samospoznanja pravega mojega poklica, in sicer: za službo — potovalnega uradnika, kjer imam najugodnejšo priliko za prosto kretanje in pomirjevanje prirojenega mi — svetotožja.

Prostoslav Kretanov.

da se je zbal tistih kur, katere se bodo izvalile še le iz jajec, katere še kura ni znesla. Vprašanje: So li to v resnici pristni rimsko katoliški kristjani? Ali ni Kristus učil: Ljubi sebega bližnjega kakor sam sebe. Ali ni na gori rekel: Blagor mirnim, keronibodo otroci božji imenovani. Blagor vsmiljenim, keronibodovsmiljenje do segli. In vi rimsko katoliški duhovniki se smatrate za Kristusove namestnike, pa hočete svojega bližnjega v žlici vode potopiti? Tako postopanje ni od našega božjega učitelja, ampak od peklenskega satana.

Slavno uredništvo »Slov. Naroda« pa prosimo za odgovor na našo vprašanje: Je-li to res, da ne sme poštene avstrijske državljan na svoji zemlji za svoje otroke hiše postaviti in po katerem zakonu in kateri točki se mu sme to zabraniti?

Katoliški uzori.

(Dalje.)

Logična posledica cerkvenega naziranja je komunizem. Če ima človek samo namen, skrbeti za izveličanje svoje duše, potem ne sme imeti posvetnih skrbi in posvetnih interesov. Čim ima človek kaj premoženja, ima že tudi posvetne skrbi in posvetne interese in je vsled tega izveličanje njegove duše v nevarnosti. Zato je Bernard de Clairvaux učil: »Zaničaj posvetna bogatstva, da zadobiš nebeška«. Srednjeveški apostol sv. Frančišek Asiški pa je učil: »Gol to je brez imetja« se moraš vreči na izveličarjeve prsi, kajti »vsled imetja, ki dela ljudem skrbi in jih zapleta v boje, se ovira ljubezen do Boga in do bližnjega«. V istem smislu se je tudi izrekel Tomaž Akvinski: »Vera je vaja in predpis, kako priti do popolnosti božje ljubezni; zato pa je potrebno odvrgiti svojo nagnjenja popolnoma od posvetnih reči« — in — »Prvi pogoj za pridobitev popolne ljubezni je prostovoljno siromaštvo«. V 14. stoletju spisana »Summa Astesana« pravi: »Popolnoma se odpovedati vsemu radi Kristusa, je slaviti kot vrhunec popolnosti. Sv. Katarina Sienska je vedno prosila Boga, naj njeni rodbini vzame vse premoženje, da postane popolnoma siromašna in sama je denar za dobrodelne namene razmetavala, kar je mogla, samo da bi čim prej postala revna.

Zlasti so versko vneti krogi srednjega veka sovražili de nar, ker ta ima povsod veljavo, vzbuja najlaglje lakomnost in je najpripravnejše sredstvo, si omogočiti življenje. Vodilno načelo pri tem je bil izrek Kristosov »Bogu in mamoni ne morete služiti«. Sredi 13. veka umrl Peraldus je imenoval denar »kurivo peklenskega ognja«, Bonaventura pa pravi v svojem življenjskem sv. Frančiška: »Za služabnike božje ni denar nič drugega kakor hudič in strupena kača.«

Iz tega naziranja o imetju se je rodil fundamentalni predpis redov o obljubi siromaštva. Benedikt iz Mursie je svojim redovnikom ukazal, da ne sme nobeden izmed njih ničesar imeti niti kake knjige, niti kacega peresa. Oče, ki je dal svojega sina v samostan, je moral prisesti, da njemu ničesar ne daruje in ne zapusti v njegovo privatno last, samo celemu samostanu. Celotno rabo izrazov »moje« in »tvoje« je Benedikt prepovedal. Redovniki so morali vedno rabiti izraz »naše« da, menihi so se celo prepirali, če se sme reči »moja glava«, »moj jezik«, »moja roka« itd. ali če se mora reči »naša glava«, »naš jezik«, »naša roka« itd.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. maja.

— **Osebnostna vest.** Podpolkovnik domačega pešpolka gosp. Mihael pl. Lukanc je šel v pokoj. Tem povodom je imenovan polkovnikom in odlikovan z redom železne krone 3. razreda.

— **Nadvojvoda Franc Ferdinand** pride kot podpolkovnik v Ljubljano in bo stanoval ne v Zhubrovi nego v Pongratzovi hiši na Turjaškem trgu. Neki listi so poročali, da je bil nadvojvoda na svojo posebno prošnjo premeščen v Ljubljano. »Deutsches Volksblatt« pa trdi da je bil nadvojvoda na cesarjev ukaz premeščen v Ljubljano in sicer zaradi tega, ker je že dlje časa obveval samo v meščanskih krogih, zlasti v rodbini nekega uradnika. »Deutsches Volksblatt« prinaša rad senzacijske vesti, tako da se nanj ni preveč zanašati.

— **Nekateri nemški listi** naznanjajo, da spravijo nemški slanci v državnem zboru na razpravo zadnja justična imenovanja. bi bilo jako dobro. Čim prej to stotoliko bolje, bo vsaj prilika enkrat tako posvetiti, da bo pomnili.

— **Iz deželne bolnice.** »Slovenec« se je postavil na stališče, da je vseh razmer v bolnici krivo vodstvo in da se mora vodstvo odstraniti. Mislimo, da se je veleposlanec gosp. dr. vitez Bleiweis prav izvrstno zabaval, ko je hotel sinu »Slovenca«. Če se čitalo sinu mere v bolnici — katerih niso krive vodstvo ne zdravniki, ker ti ne morejo ves dan stati v kuhinji — so to usmiljenke in če se hoče razmere zboljšati se mora upeljati lastna režija. To je gosp. dr. vitez Bleiweis že pred 15 leti povedal v deželnem zboru in to je tudi danes resnica. Drugače, kakor lastno režijo pa se razmere ne bodo nikdar zboljšale, ker je zdravnikom nemogoča vsaka resna kontrola usmiljenkam pa se smili samo blaznjava.

— **Cestni odbor litijški** v predzadnji svoji seji z ozirom na slabo stanje cest sklenil, naložiti za vzdrževanje cest posebno nakladno je vprašal občino, če so s tem zadovoljne. Pa glej — kaj se je zgodilo. Devet občin, ki plačujejo največ davka se je izreklo za naklado, osem občin ki plačujejo prav malo davka, pa se je izreklo proti nakladi. Ker bi imele te občine le dobiček, če bi se naklada dokladi, in ker drugače ne morejo prokri, doberh cest, je cestni odbor v seji 28. aprila sklenil, znova obrniti do teh občin in jim razložiti, kako korist bi imele, če se izreko za naklade. Je pač velik križ z nepoučenimi kmetijskimi ljudmi.

— **Tržaški »Piccolo«** grozno jezi na goriške Lahone. Med drugim pravi: »Košček za koščkom vzamejo vam Slovenci iz vaših rok in v desetih letih bo Goriča v slovenskih rokah.« — Saj se je pa tudi čuditi vrlim goriškim prednjakom. V najlepših ulicah krepili so v par letih krasne stavbe. Ne da se tajiti, da je ravno »Soča«, pod vrlim Gabrščkovim vodstvom mnogopriporočila do popolnega razvilita goriških Slovencev. Goriški »kavci« pa spe spanje krivičnega. Narodna jim je deveta briga. To se vidi jasno iz klerikalne »Gorice«. Medtem, ko se vsi Slovenci radujejo velikanskega uspeha neutrudnih goriških naprednjakov, se »Gorica« pravi po farizejsko zaletuje v nje — seveda brez uspeha. — »Piccolo« bo prepričan, da bodo še mnoge stavb kupili goriški Slovenci — kateh je čimdalje več!

— **Iztrebani porotniki** II. četrtletja tek. leta. Goriški porotniki: Josip Samsa, trgovec, posestnik v Ilirski Bistrici; Edvard Farkaš, posestnik v Ljubljani; Janesch, posestnik v Ljubljani; Valenčič, industrialec v Trzinu; II. Bistrič; Franc Grošelj, trgovec, posestnik v Ljubljani; Franjo Košec, posestnik in gostilničar na Vrtni; Vincencij Ogorelec, gostilničar in posestnik na Škofelji; Rihard Mihelič, posestnik in trgovec v Toplicah pri Litiji; Ivan Gričar, trgovec v Ljubljani; Danica Šapla, posestnik v Sturijah; Josip Dobida, gostilničar v Ljubljani; Mašček, gostilničar in posestnik v Lescah; Anton Lavrič, posestnik v Gradščah pri Litiji; Josip Mašek, gostilničar in posestnik v Litiji; Josip Tomšič, gostilničar in posestnik v Ilirski Bistrici; Franjo Kuttin, trgovec in posestnik v Postojni; Ivan Pribil, podravnatelj »Slavije« in posestnik v Ljubljani; Anton Bole, posestnik in trgovec v Postojni; Viktor Naglas, tovarnar in posestnik v Ljubljani; Karol vitez pl. Strahl, veleposelstnik v Stari Loki; Ivan Omerž, trgovec in posestnik iz Lok pri Litiji; Luka Habat, posestnik v Toplicah pri Litiji; Ivan Bobavs, posestnik in mesar v Šmartnem pri Litiji; Ivan Bizjak, pek in posestnik v Ljubljani; Jakob Debevec, gostilničar in posestnik v Cerkljici; Adolf Hauptmann, pleskar in posestnik v Ljubljani; Ivan Pečnik, gostilničar in posestnik v Stožičah; Josip Krisper, trgovec in posestnik v Ljubljani; Rajmund Andrej, tovarnar salamij na Viču; Franjo Cvek, trgovec v Kamniku; Miroslav Olinčič, gostilničar in posestnik na Bohinjski Beli; Alojzij Vodnik, kamnosek in po-

sestnik v Ljubljani; Henrik Kos, mesar in posestnik v Idriji; Feliks Urbanec, trgovec in posestnik v Ljubljani; Alojz Krajec, posestnik in trgovec v Grahovem; Mihael Kosak, mesar in posestnik v Ljubljani. — Nadomestni p. rotniki: Ivan Ullmann, knjigovodja; Franjo Kraigher, krojač; Miroslav Novak, gostilničar; Franjo Babič, trgovec, gostilničar in posestnik; Josip Bergmann, prehajevalec; Martin Rovšek, fotograf; Ivan Verhovec, dimnikar in posestnik; Franjo Vidali, mizar in posestnik; Ivan Kunčič, izdelovatelj sodovice in posestnik vsi iz Ljubljane.

— **Jablansko grajščino** na Notranjskem kupil je, kakor je »Slovenski Narod« svoječasnoro poročal, češki žid Dub. Isti razprodal je sedaj večino vso zemljo med uboge kmetovalce in sicer pod tako ugodnimi pogoji in po nizki ceni — da mu gre vsa čast.

— **Čudno postopanje štajerskega namestništva.** Član slovenskega gledališča v Ljubljani, g. Danilo, je prošil v Gradcu za koncesijo, da priredi v sezonskih počitnicah nekaj predstav po Spod. Štajerskem. Namestništvo mu je koncesijo odreklo. V očigled temu, da dobe pri nas dovoljenja najobsebnije družbe gornjestažerskih »volksängerjev«, je tako postopanje graškega namestništva pač značilno. Predstave pa se bodo, kakor so bile napovedane, vendar vršile, in sicer na ime dotičnih čitalnic. G. Danilo seveda vložil rekuz.

— **Šola „Glasbene Matice“ v Rudolfovem** priredi 2. maja t. l. v čitalnični dvorani v Novem mestu koncert. Voditeljja gg.: Ign. Hladnik in Ant. Spaček. Spored: 1. a) Parma: »Čolnčička«, b) Hladnik: »Triglava«, mešana zbor. 2. B. Smetana — J. Malat: »Sektet iz »Prodane neveste«. Mali orkester. 3. I. Reisinger: »Pesmi moči«. Dvoeglasi ženski zbor. 4. J. B. Viotti: Koncert št. 20. Dour. Gosli in klavir. 5. J. Posch: »Dva snaa«. Dvoeglasi ženski zbor. 6. G. Wichtl. Op. 79. št. 2, Trio za troje gosli. 7. L. v. Beethoven: Simfonija št. 1. Salonski orkester. Početek točno ob polu 8. uri zvečer.

— **Žirovnikov mešani pevski zbor iz št. Vida** priredi v nedeljo, dne 3. maja skupno z »Gorenjskim Sokolom« izlet v Medvode.

— **Telovadno društvo „Gorenjski Sokol“** priredi v nedeljo, dne 3. maja svoj drugi plesizlet, in sicer v Medvode, kjer se bo vršila proti 5. uri javna telovadba. Nastopilo se bo s prostimi vajami in s orodjih: drog, bradlja, koza. O'hod iz Kranja ob 1 1/2. uri, prihod v Medvode ob 3 1/2. uri.

— **Pevsko društvo „Zvon“ v Šmartnem pri Litiji** priredi veselico v nedeljo dne 3. maja t. l. s petjem in dvema igrama.

— **Kamniški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda** priredita v nedeljo dne 3. maja v dvorani »Narodne čitalnice« veselico s prijaznim sodelovanjem slav. l. slovenskega pevskega društva »Lira«. Spored: 1. Suppé: »Pesnik in Seljak«. Ouverture. Svirata na klavirju gospi Ana Močnikova in Štefi Novakova. 2. »Starinarica«, veselo igra v enem dejanju. 3. Josip Kocijanič: »Majniku«. Moški zbor. Poje »Lira«. 4. A. Askero: »Mi vstajamo!« Deklamuje gđ. Emica Fischerova. 5. J. Schnabel: »V kostanjevem logu«. Duetino za citre. Svirata gospi Štefi Novakova in Minka Kenda. 6. P. Hugolin Sattner: »Na planine!« Moški zbor. Poje »Lira«. 7. J. Šoltys: »Sladek sena«. Pesem za dvoje citr in gosli. Proizvajata na citre gospi Štefi Novakova in Minka Kenda, na gosli gospod A. Vaniček. 8. Strečolov z lepimi dobitki. Začetek točno ob polosmi uri. Vstopnina za člane podružnice 50 vinarjev, za neude 80 v. Z ozirom na blaghoten namen, velikodušnosti niso stavljene meje.

— **Iz Postojne** se nam poroča: Gospod Peter Kraigher, trgovec in posestnik v Postojni, je svojo trgovino oddal gospodu Ivanu Miklavcu, trgovcu v Ljubljani.

— **Domača industrija.** Pred dobrim letom otvorila se je v Ilirski Bistrici velika tovarna za usnje, pod tdko: Ivan Valenčič & Comp. Kako izborni so izdelki te tovarne, priča nam dejstvo, da je ena največjih reških tovarn radi te konkurence ustavila delo, ker je izborna Valenčičeva usnje povsod zaslovelo in se ga sosebno na Reki ljudstvo kaj rado poslužuje. Na Kranjskem je dokaj g. trgovcev, ki dobivajo slabo in drago robo od nemških tdk, domačine, ki so znatno cenejši, se pa navadno prezira. Povsod bi nam pač moral veljati izrek »Svoji k svojim!«

— **Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo** preloži je svoje zborovanje od 3. na 10. dan maja — ob dveh popoldne — ker priredijo isti dan člani ljubljanskega gledališča gledališko predstavo v Smarji.

— **Tuji v Ljubljani.** Meseca aprila je došlo v Ljubljano 2434 tuj-

cev, in sicer jih je bilo v hotelu »pri Slonu« 736, »pri Maliču« 398, »pri Lloyd« 266, »pri južnem kolodvoru« 177, »pri bavarskem dvoru« 125 in v ostalih gostilnah in prenočiščih jih je bilo 732. Meseca marca je bilo došlo v Ljubljano 1898 tujcev.

— **Napaden sprevednik.** V bližini Nabrežine je bil danes ponoči na vlaku napaden sprevednik Andrej Jurkas iz Ljubljane, stanujoč v Cegnarjevih ulicah št. 4. Ko je vlak št. 101 vozil od Nabrežine navzgor, skočil je neki človek na vlak in prišel v hišico na vagonu, kjer je sedel Jurkas. Leta je vprašal tujca, kaj hoče in mu zaukazal, naj se odstrani in ker se na poziv le ni hotel odstraniti, dal je Jurkas s svetilko znamenje, da se vlak ustavi. Med tem pa je tujec sunil Jurkasa z bodalom ali nožem v levo stran s tako silo, da mu je prerezal plajšč in predrl debel notes, ki ga je k sreči imel v žepu ravno na mestu, kamor je priletel sunek. Da ni imel Jurkas tega notesa, bi ga bil napadalec zabodel, tako pa ima le neznačno rano na prsih. Napadalec je nato skočil z vlaka in zbežal. Vlak se je bil na dano znamenje ustavil.

— **Električnega voza se je ustrašil** danes ob pol 11. uri dopoldne na Dunajski cesti konj posestnika Ivana Laciana iz Domžal in zdiral po Dunajski cesti proti mestu. Ivan Lacian je skočil z voza, da bi konja prijel pri glavi, med tem pa je konj skočil na stran in zlomil oje, ki je zadelo Laciana po roki in mu odrlo kožo.

— **Povozil je včeraj ob pol 7. uri zvečer** na Dunajski cesti pri hišo št. 47 hlapec Franc Lekše 3 1/2 leta starega črevljarjevega sina Franca Sitarja. Dedek se je igral z drugimi otroci na cesti, ko je Lekše privozil in se ni mogel pravočasno izogniti. Bil je le lahko na levi roki poškodovan.

— **Na Golovcu** so v Rakovniškem gozdu trije dečki polomili 30 malih smrek in jih zruvali iz zemlje. Tudi na drugih drevesih so polomili veje.

— **Nevarna tatica** Marija Rogina, 24 let stara, rojena v Goleku, je ušla iz Črnomlja, kjer je bila pod policijskim nadzorstvom.

— **V Ameriko** se je odpeljalo danes ponoči z južnega kolodvora 37 izseljencev s Kranjskega.

— **Izgubljene reči.** Postrežkinja Marija Darčar, stanujoča v Hrenovih ulicah št. 6, je izgubila danes jutraj na poti od »Zvezde« po Wolfvovih ulicah, Marijinem trgu, Špitalstih ulicah in po Mestnem trgu do stolne cerkve denarnico, v kateri je imela 6 K, svetinje in recepije. — Posestnica Marija Perko v Spodnji Šiški je izgubila danes jutraj v Gradišču bankovec za 10 K.

— **Priloga.** Današnji list ima prilogo o zalogi knjig Gabrščekove tiskarne v Gorici.

— **Najnovejše novice.** Za svetovaelavsko posojilnico je prišel sodni dan. Jutri se skoraj gotovo napove konkurz, ker s tem dnem zapadejo zelo velike svote. — Odlikovan albanski metropolit. Cesar je podelil nadškofu in Skutari in metropolitu albanskemu Paskvale Gueriniu red železne krone I. vrste. — Pred izseljevanjem v Čile, oziroma San Paulo svari nižjeavstrijsko namestništvo v posebnem razglasu, ker so tam razmere obupne. — Snežni plaz podsul mesto. Vsed potresa je zdrknil velikanski snežni plaz z gore Turtlerberg na mestece Frank v Kanadi ter podsul večji del mesta. Nad sto oseb je mrtvih. Obenem je začel Turtlerberg bljuvati ter pokril na 20 km naokoli vso pokrajino. — Boj med županom in občinskim svetovalecem. V občini Cortonu v Abrucih je streljal občinski svetovalec Coglieri na župana grofa Balde-llija ter ga nevarno ranil. Slugo, ki je prihitel županu na pomoč je Coglieri zabodel. Župan je še imel toliko moči, da je šel po puško ter napadalec ustrelil. — Grde orgije so priredili častniki in druge osebe »boljših« krogov v mrtvašnici v Mühlheimu. Neka dama je na posledich umrla. Zapri so mnogo oseb. — Samomor duhovnika. V Meranu se je zastrupil župnik Danek iz Bonlovice. Obenem si je z britvijo prerezal žile na rokah. — Izginil je iz Zadra poročnik Niko Giukich 22. pešpolka.

Nemiri na Hrvatskem.

Molk deželnega glavarja, glavarja po imenu Khuen-Hedervaryja ne more umiriti razdraženih zagrebskih duhov, pač pa jih razpihuje vse bolj in bolj, ker njegov molk ne pomeni drugega, kakor odobravanje vsake protizakonitosti, vsakega nasilja, vsake grdobije in zasmehovanja.

Včeraj so se ponovile zopet de-

monstracije v Zagrebu v večjem obsegu. Zagrebske gospodične so dale služiti mašo-zadušnico za ustreljenega Pasa-riča v Zaprčiču. Maša se je služila v cerkvi sv. Marka v gornjem mestu. Po maši so pele zunaj pred cerkvijo, ki je nasproti banovi palači, hrvaško himno »Liepa naša domovina«. Med petjem je že začela policija takoj razganjati in grabiti. Nastalo je kričanje, in najbolj so se slišali klici: »Abzug Hedervary!« Ta klic je sedaj na jeziku vsakomur v Hrvaški, ali to ni več navaden klic, temuč klic poln pomena. . . Glavne ulice je popolnoma zasedlo vojaštvo, ali to ni moglo zadržati meščanstva, da se duška svojim čutilom. Koder koli so le mogli, so ljudje pobegli v glavni del mesta, na Illico in Jela-čičev trg, kjer je bila naravnost impo-zantna demonstracija. Ni se razbijalo niti se brezmisilno hrumelo, temuč se je jednostavno dalo izraza popolnoma probujeni hrvaški zavesti. Dika te im-pozantne demonstracije so bile Hrvatice, okrašene s trobojnimi trakovi. Pele so ponosno narodne pesmi, kakor da ho-čejo reči: »nikaka moč ne more uničiti hrvaškega naroda, me hrvaške žene smo popolnoma zapopadle narodno dolžnost.

Razume se, da so jih zapirali, a ko so jih peljali v zapore prepevale so med potom hrvaško himno, a občinstvo jih je pozdravljalo s prisrčnimi klici in odkrivanjem.

Demonstracije, ki so se pričele ob 1 1/2. uri so trajale do 12. ure. Zapr-tih je bilo 17 oseb, a to največ izmed krasnega spola učiteljsnice in učenke liceja.

Zvečer ob 1 1/2. uri so se demon-stracije ponovile ter je bilo tudi ob tej priliki zaprtih več oseb. Vojaštvo je pozno v noč stalo z nastavljenimi ba-joneti. Bana straži več vojakov kot je opek na njegovi palači.

Danes se pričakuje nove demon-stracije, od katerih se prej ne odneha, dokler ne začne vladati pravica in za-kon. Delavstvo je namreč napovedalo za danes velik shod. Ker se pa isti, kakor vsi dosedanj skoraj gotovo pre-pove, prišlo bo do obnovljenih demon-stracij.

Gibanje na Hrvaškem. Nad nezakonitostmi, ki jih neprestano uganja v Hrvatski madjaronski vodja ban Hedervary, zgraža se ves Zagreb, zgraža se cela dežela.

Nikjer na svetu se še ni zgodilo, a se gotovo tudi zgodilo ne bo, kar se dogaja na Hrvaškem: masa vstaja na obrambo zakona, proti onim, ka-terim je poverjeno varovanje zako-nov, a protizakonitost se brani in varuje s pomočjo golih sabelj in ba-jonetov, s pomočjo konj in pušek. Kaj takega se ne godi niti med naj-bolj divjimi divjaki. In do tega je privedel Hrvatsko sedanj ban gref Khuen Hedervary. V vseh ustavnih deželah — in tako bi morala biti Hrvatska! — si prizadevajo pogla-varji, ko opazijo kako vrenje med narodom, da točno preiščejo vzroke nezadovoljstva, in če je nezadovolj-stvo opravičeno, bodo razumni po-glavarji vsekakor odstranili vzroke nezadovoljstva. Tako je povsod, ali tega ni v Hrvatski, katero je napra-vil Hedervary za deželo izjem, de-želo brez zakonitosti, deželo korup-cije, a sedaj za deželo — življenja.

Zadnjim demonstracijam v Za-grebu in po drugih mestih Hrvatske je samo eden vzrok: kršenje zakona, gaženje narodnih svetinj. A kaj vi-dimo? Vidimo tako jasno, da se brez-zakonitosti ne misli napraviti konca, prepričujemo se, da Hedervary ne mara za narodna prava, temuč hoče s pomočjo vojske popolnoma pacifi-cirati Hrvatsko, da tako pride do svo-jega končnega življenjskega cilja — do uničenja hrvaške zavesti, do pro-pasti hrvaškega naroda. To je že jasno vsem, pa tudi onim, ki se do-sedaj o tem popolnoma dvomili. Ko so bana pred nekaterimi dnevi po-zvali opozicijski poslanci, da neha z nezakonitostmi, da se naj drži vsaj zakona, o katerem pravi, da mu je alfa in omega celega njegovega de-lovanja, kaj se je zgodilo? Zgodila se je brezeramnost, ki jo mora storiti le najhujša zmota. Našel se je nam-reč mameluk iz Khuenove garde, ki

je srdito dokazoval, da madjarska zastava sme plapolati na teritoriju Hrvatske, ker da je to konvencionalno, da je to že usus. Ali ne pomeni to, dati narodu novo zausnično polno ža-litve na tepeno že lice? Ali ne po-meni to izzivanje, hajduško provoka-cijo? Ne pomeni li to direktni poziv na splošno narodno ustajo, kateri se vedno bolj kažejo vsa znamenja? Ne pomeni li to reči javno in odkrito: moja volja je zakon, a moja volja je — tvoje uničevanje? Res, samo to pomeni in ničesar drugega.

Khuen pač misli, da bo s svojo močno roko zopet potlačil vse to gi-banje, ali v tem se bo zmotil tako, kakor se ni še nikoli. Stopnja, na kateri stoji najnovejše gibanje na Hrvatskem, je najmočnejša, ki more biti v modernem veku, a ta stopnja je pozitivni zakon, pred katerim se bo spremenila v prah Khuenova brez-zakonitost in njegovo nasilje. Cilj, za katerim gre Khuen, je povsem dobro znan najoddaljenejšemu človeku na Hrvatskem, a to mnogo pomeni, če-ravno zakriva to ban in njegova družba. Ali mar misli, da bo uničil celo gibanje že s tem, da pleni opo-zicijske časopise samo zaradi tega, ako je v njih le zapisana beseda »de-monstracija«, in da njegovi časopisi premišljeno molče, seveda na višjo zapoved. Zaman je tudi to postopanje; ako se v provinciji tudi ne zve po zagrebskih listih ničesar o dogodkih v Zagrebu, vendar se zve vsaka ne-spodobščina, ki jo zakrivi ban.

Zagreb je napet, kakor še nikoli dosedaj; ne moti niti to, da je me-ščanstvo neprestano obkoljeno z vo-jaštvom in orožniki, to le še bolj razburja. Razburjenost in ogorčenost prehaja kot nekaka influenza na pro-vincijo, ki se čuti močno in premiš-ljeno. Vse se to tako pomalem pri-pravlja, a glavni molči, skriva se in zadovoljnega obraza kakor da čaka, kdaj bo prelihl hrvatsko kri, kdaj bo šel v triumfu v Budimpešto. — Za sedaj je vsem v Hrvatski na jeziku eden klic: »Proč s Hedervaryjem!«

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. maja. Na današnje sejo poslanske zbornice so prišli socijalni demokratje z ru-dečimi, krščanski socialci pa z belimi nageljčki. Že začetek seje je bil jako viharen. Baxa je zo-pet prijel prezidenta grofa Veterja, zakaj se ne protokolirajo češki govori. Ko je Vetter izjavil, da se to tudi v prihodnje ne izgodi, je nastal velik ropot. Klofač je potem čital dolgo poročilo o svo-jem potovanju po Balkanu in ostro napadal grofa Goluchowskega, ker je ministru zunanjih del očital šuftarijo, je bil poklican k redu. Med Vsenemci in Mladočehi je pri ti priliki prišlo do ostrega konflikta. Ko je potem ministrski predsednik Körber odgovoril na 18 različnih interpelacij in pred-log, naj se odpove trgovinska po-godba s Srbijo, odkazan carin-skemu odseku, je hotel podpred-sednik Kaiser sejo zaključiti. Stein je predlagal, naj se seja nadaljuje in ta predlog je tudi obveljal. Zbornica je potem volila najprej kvotno deputacijo, na kar se je začela razprava o nujnem predlogu zastran nadškofa Kohna. Prvi govori dr. Stransky

Dunaj 1. maja. Danes so bili italijanski poslanci pri Körberju pritožiti se, da se vrše zdej v Tr-stu slovenske kazenske obravnave. Kaj je Körber ita-lijskim poslancem odgovoril ni še znano, ve se samo, da Italijani z odgovorom niso zadovoljni.

Dunaj 1. maja. Ravnokar so došle v parlament vesti, da so se danes v Gradcu, povodom praz-novanja 1. maja primerili veliki izgredi Policija je rabila orožje. Govori se celo, da sta bila dva redarja ali ubita ali težko ranjena. Potrjena ta vest še ni.

Carigrad 1. maja. Splošna sodba je, da je vojna med

Turčijo in Bolgarsko skoro neizogibna.

Carigrad 1. maja. Provroči-telj atentata na otomansko banko je neki bolgarski učitelj. Hotel je pobegniti, a po-licija ga je vjela.

Carigrad 1. maja. V Solunu vlada silna panika vsled dogodiv-ših se dinamičnih atentatov. Ek-splodizija v otomanski banki je bila tako silna, da se je streslo vse mesto. Dva izmed dinamitardov sta bila ubita, ranjenih je pa mnogo ljudi.

Gospodarstvo.

Kako povzdignemo govedo-rejo?

(Dalje.)

§ 2) Društvo se ustanovi za pet let. Nikdo ne more izstopiti pred tem časom izvemši, če se preseli iz kraja.

§ 3) Članov se sprejme do . . . ki se zavežejo pustiti vsakih 14 dni pregledati živino.

§ 4) Troške trpe člani razmerno s številom poskušanj in krav. Pla-čajo odboru vsakega pol leta.

§ 5) Društvo voli upravni odsek treh članov. Ti se vsako tretje leto menjuje izločujejo. Zreb odloči, ka-teri se izločijo prva leta. Odsek voli izmed sebe predstojnika, ki je poslo-vodja in blagajnik.

§ 6) Odbor najame mlekogleda. Ta ima preiskavati mleko vsake po-samezne krave. Naroči se Gerberjev aparat za določevanje mlečne ma-ščobe. Mlekogled vknjižuje natančno količino mleka in masla, ki se iz njega naredi, kakor tudi ono upo-rabljene krme. Narediti ima zapisnik in pregledni izkaz medsebojnih raz-mer vseh krav, da se lahko odbe-rejo one, ki bi bile sposobne za zboljšanje in plemenjenje splošne govedoreje.

§ 7) Računsko leto traja od 1. majnika do 30. aprila. Račun se mora pred prvim junijem poslati nadzor-niku, voljenem od obnega zbora. Vrniti ga mora vsaj 14 dni pred obnim zborom predstojniku.

§ 8) Občni zbor zboruje vsako leto najpozneje meseca julija.

§ 9) Kdor hoče izraziti svoje želje na obnem zboru se mora zglašiti pri predstojniku vsaj 8 dni pred obnim zborom. Zboruje se z navadno večino glasov.

§ 10) Vsak član ima glas, bodisi osebno navzoč, bodisi po obla-ščencu.

§ 11) Občni zbor sklepa o spre-membi pravil le s polovico navzočih članov. Če ni te, se skliče vsaj po preteku 14 dni novič občni zbor. Ta je sklepčen ne glede na število navzočih članov.

§ 12) Društvo se razpusti le po sklepu obnega zbora. . . . slede datum in podpisi.

(Konec prih.)

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca aprila 1903 vlo-žilo je v mestno hranilnico ljubljansko 932 strank 495.685 K 50 h, 803 strank pa dvignilo 326.668 K 93 h.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani.** Denarni pro-met meseca aprila: Prejemki 188.411 K 30 v, izdatki 187.941 K 52 h, skupni mesečni promet 376.352 K 82 h, pro-met januar — april 1.828.891 K 98 h.

— **Mestna hranilnica v Kamniku.** V mesecu aprilu 1903 je 120 strank vložilo 29.605 K 62 h, 92 strank dvignilo 31.562 K 18 h, 11 strankam se je izplačalo posojil 14.800 K, stanje hranilnih vlog 697.053 K 58 h, stanje hipoteknih po-posojil 483.687 K 74 h, denarni pro-met 111.802 K 93 h.

Poslano.*)

G. Josipu Knificu, beneficijatu v Tomišlju.

Ker ste se v svojem članku »Laži z barja« v »Slovenec« od 22. m. m. zaleteli tudi v mojo osebo in me prav robato osebno na-padli, Vam danes posvetim par vrst, dasiravno bi zaslužili, da bi Vam po-svetil — s čem drugim!

Vi pišete med drugim »da je Fr. Š., ki se meša v vsako stvar in krpa neumne rekuzre, — po hudi agitaciji spravil v II. in III. razredu cele 4 volilce skupaj, tako da se kandidatov ni mogel postaviti in tudi v I. razredu bi bil pogorel brez zvite Jerice itd.« — Da je to gosp. Jože Knific, prav navadna in zato tudi nesramna laž, izpričuje volilni za-pisnik o zadnjih občinskih volitvah v Tomišlju in pa ododni gosp. nad-učitelj kot nepristranska oseba. A prav gotovo je, g. Jože Knific, da bi bila volitev v I. razredu drugače iz-

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

pala, da se gđ. Jerica Z. — ki je napram nadučitelju J. T. se zavezala in ga zagotavljal, da ne bo na nobeno stran volila, — volitve pa pooblaščenca M. P. ni udeležila in da je g. nadučitelj volil. To je vsem znano. Tako in nič drugače je s to volilno zadevo, in če trdite Vi zdaj kaj drugega, ni nič nego navadno in umazano zavijanje! Pa, o tem dovolj, — zdaj prideva do druge točke — do krona, ker Vas menda te bolj zanimajo, še bolj pa — ná-se vle-žejo!

Kakor znano, je ranjki g. M. P. izposodil v svrhu občinskih potrebščin 400 K in jih v to tudi porabil. Ta svota je bila vpisana v dotičnem občinskem računu, ki je ležal skozi 14 dni vsakemu, tako tudi Vam, na vpogled! Takrat bi se bili oglasili! — Ali — g. Jože Knific je cel čas molčal, le zdaj otreša svoj jezik! Ker pa otepata zdaj na vse strani ž njim in se celo v »Korčeka« zaletavate, Vam povem, da ta Vas prav nič ne briga, ker je bolj preskrbljen kakor bi bil pa — pri Vas!

Fr. Švigelj,
posestnik v Brestu.

(1177)

Bratje Sokoli!

V nedeljo, dne 3. t. m. priredimo drugi letošnji pešizlet in sicer čez Černuče, Gameljne v Tacen in skozi St. Vid v Ljubljano. Ob ugodnem vremenu se zbiramo v društveni obleki ob 1/2. uri popoldne v telovadnici. Na zdar! Odbor.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 1. maja 1903.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
42% majeva renta . . .	100 70	100 90
42% srebrna renta . . .	100 55	100 75
4% avstr. krona renta . . .	101 10	101 30
4% zлата . . .	121 10	121 30
4% ogrska krona . . .	99 55	99 75
4% zлата . . .	121 20	121 40
4% posojilo dežele Kranjske . . .	99 75	—
4% posojilo mesta Saplja . . .	100 —	—
4% bos. herc. žel. pos. 1902 . . .	100 —	—
4% češka dež. banka k. o. . .	99 80	100 60
4% z. o. . .	99 85	100 60
4% zast. pis. gal. d. hip. b. . .	101 15	102 10
4% pešt. kom. k. o. z . . .	107 50	108 50
4% zast. pis. Innerst. hr. . .	101 —	102 —
4% deželne hranilnice . . .	101 —	101 50
4% zast. pis. ogr. hip. b. . .	100 —	100 70
4% obl. ogr. lokalne železnice d. l. . .	100 —	101 —
4% češke ind. banke . . .	100 —	101 —
4% prior. Trst-Poreč lok. žel. . .	98 50	—
4% dolenskih železnice . . .	99 60	99 75
3% juž. žel. kup. 1/2 1/2 . . .	308 —	309 50
4% av. pos. za žel. p. o. . .	101 —	102 —
Srečke . . .	—	—
Srečke od leta 1854 . . .	174 —	184 —
„ „ 1860/1 . . .	183 —	185 40
„ „ 1864 . . .	248 —	252 —
„ tizske . . .	158 —	159 —
„ zemlj. kred. i. emisije . . .	277 —	282 —
„ II. . .	275 —	279 —
„ ogrske hip. banke . . .	260 —	263 —
„ srbske a. fra. 100 — . . .	90 —	92 —
„ turske . . .	118 —	119 —
Basilika . . .	19 —	20 —
Kreditne . . .	438 —	442 —
Inomoške . . .	84 25	88 25
Krakovske . . .	74 —	78 —
Ljubljanske . . .	70 —	75 —
Avstr. rud. križa . . .	54 90	55 90
Ogr. . .	27 —	28 —
Rudolfove . . .	63 —	75 —
Salcburške . . .	75 —	79 —
Dunajske kom. . .	440 —	445 —
Debitne . . .	—	—
Južne železnice . . .	44 —	45 —
Državne železnice . . .	689 —	690 —
Avstro-ogrsk. banke del. . .	1604 —	1614 —
Avstr. kreditne banke . . .	674 —	675 —
Ogrske . . .	725 50	726 50
Živnostenske . . .	252 —	253 —
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	685 —	688 —
Alpiske montan . . .	390 —	391 —
Prške želez. ind. dr. . .	1685 —	1694 —
Rima-Murányi . . .	484 —	485 —
Trboveljske prem. družbe . . .	395 —	390 —
Avstr. orožne tov. družbe . . .	353 —	354 —
Češke sladkorne družbe . . .	155 —	157 —
Valute . . .	—	—
C. kr. cekin . . .	11 32	11 33
20 franki . . .	19 05	19 07
20 marke . . .	23 42	23 49
Sovereigns . . .	23 92	23 98
Marke . . .	116 95	117 10
Laški bankovci . . .	95 25	95 45
Rubli . . .	252 75	253 75

Žitne cene v Budimpešti.

dne 1. maja 1903.

Termin.	za 50 kg K	7 77
Pšenica za maj . . .	50	7 51
„ „ oktober . . .	50	8 56
Rz . . .	50	6 29
Koruzi . . .	50	6 33
„ „ maj . . .	50	5 57
Oves . . .	50	—

Nespremenjeno.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 27. aprila: Vincencij Kropar, delavčev sin, 9 mes., Streliške ulice št. 15, Meningitis.

V deželni bolnici:
Dne 25. aprila: Ivan Srebrnjak, hlapec, 37 let, jetika. — Josip Ločnikar, gostac, 68 let, Paralysis cordis.

V otroški bolnici:
Dne 25. aprila: Ivana Male, pekova hči, 4 mes., Bronchitis capillaris. — Fran Zadnikar, delavčev sin, 4 leta, škariatica.

Angeljnovino milo

Marzeljsko (belo) milo

Jamčeno čisti jedrni mil.

z znamko

(972-8)

Meteorologično poročilo.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetro vi	Nebo
30.	9. zv.	731.4	10.6	sr. zahod	jasno
1.	7. zv.	731.3	11.6	sr. zahod	del. jasno
2.	2. pop.	731.3	15.3	sr. zahod	oblačno

Srednja včerašnja temperatura 12.9°; normale: 12.0°. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Zahvala.

Povodom smrti našega nepozabnega sinčka

Pepčka

izrekamo iskreno zahvalo za dokazano sočutje, tolištevilno spremstvo pri pogrebu in za darovane cvetlice. (1176)

Globoko žalujoča rodbina

Josip Perhanc.

Ljubljana, 29. aprila 1903.

Štev. 15.102.

Ustanova za ženitno opravo.

Pri mestnem magistratu ljubljanskem podeliti je za tekoče leto ustanovo v znesku 200 K osnovano po tukajšnjem občinskem svetu povodom srebrne poroke Njih Veličanstve.

Do te ustanove imajo pravico uboge, poštene in v Ljubljano pristojne dekleta, ki so se v času od 24. aprila 1902 do današnjega dne omožile in je prošnje za njih podelitev vlagati do 20. maja t. l. pri tem uradu.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 24. aprila 1903.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izved iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 1. uri 40 min. popoldne osonni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi I in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m jutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost (direktni vozovi I in II. razreda), Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi I in II. razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregec, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal in Inomosta, čez Klein-Reifling in Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijini varov, Heba, Francovi varov, Prago, Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osonni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praznikih od 31. maja. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj. iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih. (1)

„ANDROPOGON“

(Iznajdljelj P. Herrmann, Zgornja Poljskava)

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoče sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi vspehi izkušena in zjamčena neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prah-haje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrastle lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. — Mnogoštevilna priznanja. — Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu

Váso Petričič-u.

V zalogi imata tudi gg. E. Mahr in U. pl. Trnkoczy v Ljubljani in g. A. Kant v Kranju. Dobiva se tudi v Novem mestu v lekarni pri „Angelju“. Preprodajalci popust. (213-15)

sta najbolj koristni štedilni mili za hišno rabo!

Dobivate ju po špecerijskih prodajalnicah.

Tovarna mila
Pavel Seemann
Ljubljana.

Kontorista

in
trgovskega pomočnika
vojaščine prosta ter
blagajničarko

ne pod 30 let staro sprejme špecerijska trgovina v Ljubljani.
Ponudbe: Poste restante št. 7 Ljubljana. (1189-1)

Popolna hrana (stanovanje, kopel, oskrbovanje), postrežba na dan od 5 K naprej. V maju in septembru še ceneje.

Zdravilišče Krapinske Toplice na Hrvaškem

Leta 1902 je bilo 4567 ljudi. Od zagorjanske železniške postaje „Zabok-Krapinske-Toplice“ oddaljene za jedno, uro vožnje. Od 1. maja vsak dan zveza po omnibusih s to postajo. — 30° do 35° R. gorke akrototermie, ki eminentno uplivajo proti protinu, mišični in členski revmi in njih posledičnim boleznim, pri ishlji, nevralgiji, kožnih boleznih in ranah, kronični Brightjevi bolezni, otrpnjenju, pri najrazličnejših ženskih boleznih. — Velike baskinske, separatne kopeli, kopeji v banjah in prne kopeli, izvrstno urejene potilnice (sudariji), masaža, elektrika, šved. zdravilna gimnastika. — Udobna stanovanja. Dobre in ne drage restavracije; stalna topla godba. Razsežni senčni sprahodi, prostor za tenis-igre itd. Kopališki zdravnik dr. Ed. Mai. — Brošure se daje v vseh knjigar-nah. Prospekte in pojasačila pošilja (1017-3) kopališko ravnateljstvo.

Št. 14244.

Razglas.

(1132-2)

Občinski svet ljubljanski je dovolil tudi za letos 600 kron v ta namen, da mestni magistrat pošlje primerno število ubožnih škrofuloznih otrok v morskopolje v Gradež.

Magistrat to oznanja s pristavkom, da je prošnje za občinske podpore v omenjeno svrhu izročati mu do 15. maja letos in v njih posebno naznaniti, ali bode bolnega otroka spremljal kdo domačih sam do Trbiča, ali ga bode treba tja poslati z najetim spremstvom.

Ozirati se bo magistratu pri podelitvi podpor v prvi vrsti na otroke, kateri imajo v Ljubljani domovinsko pravico.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljana
dne 17. aprila 1903.

Kot glavnega zastopnika

za Kranjsko s sedežem v Ljubljani sprejme stalno izobraženega gospoda domača zavarovalnica prve vrste proti plači in povračilu potnih dijet ter z upanjem na starostno preskrbo.

Prosilci neomadeževanega vedenja naj se predstavijo dne 2. in 3. maja od 10.—1. in 3.—6. ure v hotelu „Prislonu“ v Ljubljani. (1190)

Vsled izpraznjenja polovice trgovinskega lokala

sem primorana

velik del svoje zaloge

in sicer v oddelkih

prodati po zelo znižanih cenah.

Najprej se bode prodajalo: raketi, kolesarski plašči iz kaučuka, palice za izprehod, palice za hribolazce, vsakovrstne igrače, košarice, potne kovčke in različni galanterijski in usnjeni izdelki. (1180-1)

Prodaja pričetih vezenin, vzorcev, predtiskanih ročnih del itd. se bode pozneje naznanila.

Priporočam poslužiti se ugodne prilike za prav ceno in dobro nakupovanje in belježim z velespoštovanjem

Ljubljana, Mestni trg št. 8. Blanka Nemezc
prej Karol Karinger.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rezervni fond: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko-narodno upravo. (26-49)

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.